

Виждамъ се въ Цитера
Въ сладости упитъ,
И тебъ, катъ Венера,
Гледамъ и тренера
И любя честитъ.

Тжй кат' е дѣвице,
Били-шж студень
Въ мойтѣ младиница
Къмъ твоего лице
Мой ангелъ безцѣнь?

Коя душа жива
Съ малко, много свѣсть.
Би-ще толкосъ дива
Да се не упива
Отъ подобна честь?

Кой не би съгласень
Свой животъ съсъ другъ
Да мѣни по-ясень,
Рай небесень, красень
Да намѣри тукъ?

Но о врагъ безмиленъ!
Прѣдъ заристий Фебъ
Кат' фениксъ безкриленъ,
Азъ съмъ днесъ безсиленъ
Да хвъркнж къмъ тебъ.

Сцили и Харибди,
Спънки брой голямъ,
Прѣдразсждки кривди
И хорски обиди
Пречатъ днеска намъ.